

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἁπλῆ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰδίως καὶ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν

ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωσι τὴν αἴτησίν των διὰ τοῦ τιμῆματος τῆς συνδρομῆς, ἄλλως ἔσται ἀπαράδεκτος.

Σήμερον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ 5^{ον} φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

συγκείμενον ἐξ ἑνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου καὶ δι' αὐτὸ τιμώμενον **10 λεπτῶν**. Οἱ συνδρομηταὶ θὰ ἱκανοποιηθῶσι βραδύτερον διὰ συγχρόνου ἐκδόσεως πλείονων τυπογραφικῶν φύλλων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, 8 Ἰουλίου.

Ἐξακολουθῶ τὰς τῆς Θεσσαλονίκης εἰδήσεις μου πιστεύων νὰ κινήσωσι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνώστων σας, τοῦλάχιστον τόσον, ὅσον καὶ τῶν ἀναγνώστριών σας ὁ *Αεπλεμπι-τζής* τοῦ Φαλήρου.

Ἀρχομαι ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ Διδασκαλείου, ὅπερ ἀπὸ τόσον καιρὸν ἔχει τὸ Μονοπώλιον ἐν μέσῃ Θεσσαλονίκῃ, διὰ τὴν πολλὴν ἐνέργειαν τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου σας.

180 οἰκοτρόφους ἀριθμεῖ ὅλοι ὁμοιόμορφον φέρουν στολήν· τὸ φθινόπωρον θ' ἀριθμῇ **300**, ἐξ ὧν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας, κωμοπόλεων τε καὶ χωριῶν. Ὁ διευθυντὴς εἶνε ρέκτης, γινώσκει δὲ ἄριστα τὴν ἐντολήν του. Τέλος ἐργάζονται, ἐργάζονται, καὶ μετὰ δύο ἔτη βλέπετε αὐτοὺς. Πρὸ δεκαπενταετίας δὲν ἤκούετο ἡ βουλγαρικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ νῦν ὅπου καὶ ἂν στραφῇ, ἡ βουλγαρικὴ γλῶσσα ἀκούεται. Ἐρχονται δὲ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ στήνουν τὴν ἐμπορικὴν των διαμονὴν ἐργαζόμενοι πάντες, διακρίνονται δὲ μακρόθεν ὅτι εἰσὶ Βούλγαροι. Τὰ διδακτικά βιβλία των

εἰσὶν ἄριστα καὶ μετ' εἰκονογραφιῶν, καὶ νομίζει τις ὅτι ὁ λαὸς οὗτος ἀριθμεῖ μακρὰ ἔτη ἐλευθέρου βίου. Ἰδίως ἐπέστησα τὴν προσοχήν μου ἐπὶ τῶν εἰκονογραφημένων ἀλφαβηταρίων· ὡς πρὸς τοῦτο ὑπερέτευσαν ἐν μέρει καὶ τοὺς Ρωμάνους. Σὰς στέλλω ἐν ἀντίτυπον ἐκθέσατέ το εἰς τὸ γραφεῖόν σας νὰ τὸ ἴδουν οἱ Ἀθηναῖοί σας.

Φύλλα βουλγαρικὰ κυκλοφοροῦσι τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ ἰδίως ἐν μικρὸν περιποδικόν μετὰ τὰς εἰκονογραφίας καὶ μετὰ ποιήματα συγκινητικὰ περὶ Ἱερουσαλὴμ κτλ. Μέγα χάσμα ὑφίσταται τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Σιγῶσιν οἱ Βούλγαροι, διότι γνωρίζουν ὅτι ἡ δύναμις των δὲν ἔγκειται ἐν τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις. Κλείω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀναπολῶν τὸ μέλλον εἰς ὃ καλεῖται ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ παλαίσῃ ἐκπαιδεύων καὶ ἐκπαιδευόμενος, καὶ πέπεισμαι ὅτι θὰ ὑπερισχύσῃ, ἐὰν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀποφασίστη νὰ ἐργασθῇτε ὡς ἀρμόζει.

Ὁ Δυτικὸς ναὸς ἀριθμεῖ ἄνω τῶν 10 ἱερῶν, ἐνῷ πρὸ 14 ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Doros μόλις δύο ὑφίσταντο. Ὅκτὼ χωρία ἐγένοντο *Ὀυνῖται*. Ἐξω τῆς πόλεως μικρὸν νοσοκομεῖον καὶ βρεφοκομεῖον συλλέγον τὰ νόθα βρέφη τὰ ὅποια εἰσὶ πάμπολλα καὶ τὰ ὅποια θὰ διάσκορπισθῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ χωρία νὰ μαθητεύσουν. Ἄνω τῶν εἰκοσιν Ἀδελφαὶ τοῦ Ἑλέους ἀντὶ τριῶν πρὸς ὀλίγων ἐτῶν. Εἰς τὴν αὐλὴν δὲ τοῦ Δυτικοῦ ναοῦ ὑπάρχει τὸ φιλανθρωπικὸν φαρμακεῖον, τὸ ὅποιον τίθεται ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν πασχόντων καὶ πασχουσῶν. Πᾶσαν πρωτὴν οὐλαμὸς ἀνεπὶ ὧν ὄλων τῶν φυλῶν, καὶ τὸ πλεῖστον Ἰουδαίων, λαμβάνουσιν ἐκ τῆς χειρὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἐλέους παρηγορίαν καὶ περίθαλψιν. Ἴσως περίξ τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ τοιοῦτοι ἄγγελοι ἐτάραττον ἄλλοτε τὸ ὕδωρ. Ἐν συνόλῳ οἱ Δυτικοὶ εἰσὶν εὐχαριστημένοι ἐλ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων· δὲν ἔχει δὲ ὁ Πάπας παρὰ νὰ τρίψῃ τὰς χεῖράς του ἀπὸ τὴν χαρὰν καὶ ἔτι περισσότερον ἐν τῷ μέλλοντι, ἀφοῦ τὰ πατριαρχικὰ βαίνουνσιν ὡς βαίνουν.

Εἰς τὸ ἐξῆς δυνάμει τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ καθολικοῦ ἀρχιερέως ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ρουμανοπρονοῦντες θὰ ἔχουν προστατάς ἡδὴ ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν πρακτόρων καὶ τοὺς δυτικούς ἱερεῖς. Τὸ σχέδιον τῶν Ρουμάνων εἶνε ὑπουργὸν καὶ προδίδει εὐρύτατον σχέδιον, τοῦ ὁποίου ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἵρεται τὸ παραπέτασμα. Ὁ δυτικὸς ἀρχιεπίσκοπος ἐδρεύων ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ρουμῶνος ὑπήκοος θὰ κυριαρχῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Βουλ-

γαρία ποιμνίου του και θά συμπαράκαθεται και ἐν τῇ ρομουνικῇ γεφυρίᾳ. Ἐννοεῖται ἐκ τῶν προτέρων, πόσον ἡ πολιτικὴ τῆς Ρομουνίας ἔσεται ἐν τῇ Ἀνατολῇ σπουδαία καὶ ἀντὶ τίνων θυσίων θά προσπαθῇ νὰ ἀπολαύσῃ καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν μετὰ τοῦ Λατινισμοῦ ἐνότητά, τὸ δὲ νειρον τοῦτο τοῦ Βρετανικοῦ καὶ τοῦ Ρωσσετοῦ. Γινώσκουμεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι θὰ μεριδιάσωσιν ὡς πάντοτε, ἀλλ' ἴσα ἴσα ἐκ τοῦ μεριδιάματος τοῦτου θὰ ἀντλήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀρκετὸν θάρρος ἐν τῷ μέλλοντι ὅπως ἐπιστέλωμεν πικροτέρως τούτων πληροφορίας.

Οἱ Διαμαρτυρούμενοι καὶ αὐτοὶ ἐργάζονται, πωλοῦσιν εὐαγγέλια καὶ βαθμυδὸν αὐξάνουσι βραδέως τὸ ποιμνίον των. Ὁ ἀνατολικὸς λαὸς θέλει μουσικὴν, ζώσας Μάρθας, ὕποκρισιν, καὶ οὐχὶ ξηροῦς τείχους καὶ ἀληθείας. Ἐνταῦθα ἐκ τῶν ξένων ἀριθμοῦνται περισσότεροι οἱ Ἰταλοὶ ὑπήκοοι, γινώσκεις δὲ πόσον γαργαλίζει καὶ θέλγει ἡ μελωδία παρθένων ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ ἀπέναντι τῆς Παναγίας τοῦ Ραφαήλου. Πάντοτε οἱ δούλοι λαοὶ τέρπονται ἐκ τῆς κατασκευτικῆς μουσικῆς, διότι ἡ καρδιά των οἰμώζει καὶ ζητοῦσιν ὀλίγην ἀναψυχὴν, ἣν δυστυχῶς δὲν δύνανται νὰ ἀντλήσουν ἐκ τῶν ρωθῶνων τοῦ ἡμετέρου χοροῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης φέρει τὸν τύπον διαφορῶν Ἑλληνικῶν χαρακτήρων. Οἱ ἀρχαιότεροι χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 21. Δὲν ὑπάρχει ὄρεινόν χωρίον, ἐπαρχία ἢ ἐκ τῶν πεδιάδων καὶ νησίων, ἧτις δὲν ἐπεμψεν ὡς φόρον μεταβάστας καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Διατώζουσι εἰσέτι τὰς παραδόσεις των καὶ διακρίνονται μακρόθεν ὡς ἀρχαιολογικὰ κειμήλια, ὡς ἐκ τοῦ ἱπποτικῆς βαδίσματος καὶ τῆς γλυκότητος, ἣν ἅπαντες ἔχουν. Ἡ φιλοτιμία, τὸ πρῶτον πλεονέκτημα τοῦ Μακεδόνα, δεσπόζει πάντοτε ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦς καὶ εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ βίου του. Ἀναμνησκαται ὅτι εἶνε Μακεδὼν καὶ τοῦτο τὸν τρελλαίνει. Δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὑπάρχουν χριστιανοὶ ἐχθροὶ ἄσπονδοι. Ἐν τῇ καρδίᾳ του αἰσθάνεται φλογίζουσαν τὴν πεποιθήσιν του ὅτι θὰ ἦνε πάντοτε κύριος τῆς θέσεώς του. Ἐξ ακολουθοῦν μεταναστεύοντες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἀποφεύγουν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰ κοινὰ πράγματα. Πρὶν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἡ τάξις τῶν πλουσίων ἀκολουθοῦσε τὴν μεμετρημένην ὁδόν, ἀλλὰ κατόπιν τὰ πάντα ἡλλοιώθησαν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπερίσχυσαν. Σώζεται δὲ ἡ διάβασις τῶν μεγαλεμπόρων Ἑλλήνων, οἵτινες διὰ τῶν δωρημάτων ἀπεθανατίσθησαν. Δυστυχῶς ἡ πολυτέλεια, τὸ μίσημα τοῦτο, ἐνέκρωσε τὴν οἰκογενειακὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἔκτοτε χρονολογοῦνται αἱ ὀδύναι καὶ ἡ ἀμύχανία. Ἐνταῦθα τὸ ὠραίον φύλον ἐλησμόνησεν ὅτι ἡ πολυτέλεια δὲν διακονεῖ τὸ ἔαρ τῆς ἡλικίας, διὸ βλέπομεν κοράσια ἀδικηθέντα ὑπὸ τῆς μωρίας των. Τὸ διδασκαλεῖον ἐμόρφωσε πλείστας ὄσας, ἃς καὶ διεσκόρπισεν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ κωμοπόλεις. Θεάρεστον ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ἡ αὐταπάρνησις αὕτη ἐνεθρονίζετο καὶ εἰς τὰ μεμονωμένα χωρία, ἐνθα ἡδύναντο νὰ στῆσιν καὶ τὴν καλλιὰ των, ἀφοῦ πλείσται νεάνιδες ψηλαφῶσιν ἤδη τὸν μαρμαρὸν καὶ ἄλλαις τὸ ψυχρὸν γῆρας. Καὶ δυστυχῶς ὡς με εἶπον, ὁ κύκλος οὗτος εἶνε μέγας, πόσον δὲ σκληρὸν εἶνε, ὅταν ἡ νεῆσις σβύνη τὰς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς τῆς! Εἶνε ὡς νὰ θέτῃς περίφραγμα ἐκ κοκκάλων νεκρῶν περὶ κήπου. Οἱ νέοι ἀποφεύγουσι τὸν ἔγγαμον βίον, ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τοῦδε πρὸς τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα. Κατέστη ἔξις εἰς τοὺς πλείστους νὰ σήπωνται ἐν τῷ ὀλεθρῷ τούτῳ κύκλῳ, ὅστις καλεῖται ἀγαμία, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωσι τὰς φρικτὰς συνεπείας, ἃς συνεπάγεται ὁ ἀδιάφορος βίος. Ὁ βουλόμενος νὰ σπουδάσῃ τὸ σφιγγόμετρον τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς

ὀδύνης τοῦ ὠραίου φύλου, ἃς παραμείνῃ ὀλίγον εἰς ἐν φιλικὸν ἐμπορικὸν κατάστημα. Ἄν θέλῃ νὰ ἰδῇ ὅλους τοὺς μωροὺς πόθους τῆς πολυτελείας καὶ πῶς ἐξατμίζεται ἡ ἀγνότης χάριν αὐτῆς. Μέγιστον τραῦμα ἐπὶνέγκεν ἡ πολυτέλεια, γινώσκετε δὲ πόσον ἐπικίνδυνον εἶνε τὸ παράδειγμα καὶ ἡ μανία ἰδίως τῶν γυναικῶν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἐγκληματικὴν ἀφροσύνην τῶν ἄλλων. Δὲν κατηγορῶ τὸ εὐκοσμον τῆς ἐνδυμασίας, ἀλλὰ τὴν μiasματικὴν κραιπάλην, ἧτις γεννᾷ τόσας κακίας καὶ σκάνδαλα καὶ τέλος τὴν καταστροφὴν. Ὑποβάλλονται εἰς τόσας στερήσεις, ὅπως ἀπονεκρῶσιν τὴν ψυχὴν των ἐν τῇ χοάνῃ τῆς ἀπωλείας.

Περιπλανώμενος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ πρὸς τοὺς ἐκλογαίς εὐχαριστήριον τοῦ κ. Κ. Φρεαρίτου, ὅπερ ἂν διεθέτομεν χώρον, εὐχαρίστως λίαν θὰ ἐδημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἐκυκλοφόρησεν ἤδη κάμποσον, κατὰ χιλιάδας διανεμηθὲν, διὰ χειρὸς μάλιστα τοῦ ἀκουράστου ἐν τοιαύτῃ διανομῇ καλῶν ἰδεῶν, ὡς νὰ ἦτο μέλος τοῦ ἀγγλικοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας, φιλτάτου Α. Κουμπάρη, εὐρίσκουμεν ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀξίον τοῦ συγγραψαντος αὐτὸ, καλλιπεστάτον καὶ ἀνορθωτικὸν νέας τάξεως πραγμάτων, μεστὸν ἐκείνων τῶν ἐπαγγελιῶν ἃς ὀλίγοι δυστυχῶς ἔχουσιν ἐν τῇ κεφαλῇ των, καὶ εἶνε τόσῳ δύσκολον νὰ πραγματοποιηθῶσι διὰ μιᾶς. Καίρομεν πολὺ διότι ὁ κ. Φρεαρίτης δὲν ἀπεθαρρύνθη ἐκ τῆς ἀποτυχίας, τοῦναντίον ἀσπάζεταιται μικρὸν θρίαμβον ὡς τὸ ἀποτελέσμα τῆς ἐκλογῆς καὶ ἔχει πολὺ δίκαιον, μεγάλου μέρους τῆς πρωτευσούσης τιμήσαντος αὐτὸν ἐκθύμως καὶ μετὰ πεποιθήσεως διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ψήφου του.

Πολὺς, πολὺς κόσμος, ὅπως οὐδέποτε ἡ σπανιώτατα συρρέει εἰς ἑλληνικὸν θέατρον, τόσος, ὅσος νὰ κινήσῃ τὴν ζηλοτυπίαν τοῦ κ. Λεονάρδου διὰ τοὺς Πειρατὰς του, κατεγίνετο χθὲς νὰ τοποθετηθῇ ὅπως ὅπως ἐντὸς τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ ν' ἀκούσῃ τὸ **Μῆλον τῆς Ἐριδος**. Ἡ παράστασις, προηγηθείσης τῆς μεγάλης συμφωνίας τοῦ **Ἀρακιδίου**, διεξήχθη ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης προσηλώσεως τοῦ κοινῷ, συχνῶν γελῶτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἐν ἀφρονίᾳ περιεχόμενου κωμικοῦ, καὶ πολλάκις χειροκροτήσεων. Τὸ δρᾶμα, εἰ καὶ εἰς δύο μόνον πράξεις ἐκτεινόμενον, περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἐκούρασεν ὀλίγον τοὺς ἀκροατὰς, ἔνεκα τῆς ἀπροσδοκῆτου παρατάσεως αὐτοῦ πέραν τοῦ σημείου εἰς ὃ ἀνέμενε πᾶς τις νὰ τελειώσῃ, οὐχ ἦττον τὸ ἔργον ἤρσεν εἰς τὸ κοινόν, ὅπερ μετὰ τὴν διδασκαλίαν προσεκάλεσε μετ' εὐφημιῶν τὸν κ. Ζάνον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Αὐρίον θέλομεν ἀνακοινῶσαι πλατύτερον τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐντυπώσεις μας.

Ἰδοὺ καὶ τ' ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀμφίσσης: Ἐν μὲν τῷ δήμῳ Ἀμφίσσης δήμαρχος ἐξελέγη ὁ Γεώργιος Χαρίτος, Παρνασσίων ὁ Π. Καλπογιάννης, Κρίσης ὁ Εὐθύμιος Πολίτης, Μυονίας ὁ Δημ. Δεδούσης, Γαλαξειδίου ὁ Ν. Λούκερης, Ἀντικύρας ὁ Ἀναστ. Κουκόπουλος, Καλλιέων ὁ Θεμ. Πιστόλης καὶ Δωριέων ὁ Εὐστάθιος Χεινόπτερος. Ἐκ τούτων οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι εἰσὶ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ βουλευτοῦ Πετροπούλου, οἱ δύο ἄλλοι τῶν κυρίων Καραλιβάνου, Σιμοπούλου κλπ. καὶ οἱ τελευταῖαι